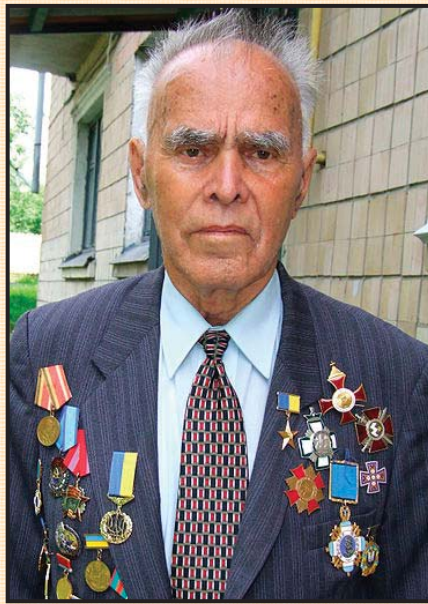

Хранитель скарбів Переяслава

Надзвичайно тяжко усвідомлювати, що неблаганна смерть забрала від нас Людину, яка поклала життя на вівтар Історії свого міста, ушляхення Національного Духу Української держави, увіковічнення Пам'яті наших предків. 27 вересня 2011 року перестало битися серце Михайла Івановича Сікорського — дивовижної людини, справжнього подвижника, фанатично відданого музейній справі, яку він обрав понад півстоліття тому. Зовсім трохи не дожив він до свого 88-річчя, яке мав відсвяткувати 13 жовтня.

Михайло Сікорський родом із Чигирини, що на Черкащині. Рано втратив батьків, тож виховувався у дитячому будинку. Після школи вступив до Запорізького авіаційного технікуму, разом із яким був евакуйований до Сибіру, коли розпочалася війна. У повоєнні роки Михайло вступив до Київського державного університету ім. Тараса Шевченка на історичний факультет. А по закінченню його у 1951 році, відхиливши пропозицію навчатися в аспірантурі, поїхав на Київщину, до Переяслава-Хмельницького, щоб очолити історичний музей. У його приміщенні (а музей складався всього з двох кімнат) Михайло Сікорський і працював, і жив упродовж 17 (!) років. Потім нерідко з цього приводу жартував: зате не треба було витратити часу на дорогу. Побутові незручності не заважали молодому науковцю "горіти" музейною справою: саме завдяки Михайлові Івановичу було створено етнографічний заповідник "Переяслав", а в його рамках — 24 музеї! Національний історико-етнографічний заповідник "Переяслав" Михайло Іванович Сікорський очолював аж до 2008 року, потім змушений був відійти від справ, але залишався почесним директором свого дітища. Неодноразово його кликали на роботу до Києва, але він не зміг залишити місто, яке стало йому рідним, і Заповідник — справу всього свого життя.

Михайло Сікорський є автором близько 120 книг та наукових праць. У 2005 році за заслуги перед державою і народом йому присвоєно почесне звання Героя України. Михайло Іванович

був одним із засновників Українського товариства охорони пам'яток, членом правління Українського фонду культури та Всеукраїнської спілки краєзнавців, лауреатом Республіканської премії ім. В. Вернадського, Національної премії ім. Т. Шевченка, премії "Гордість країни", нагороджений орденами Богдана Хмельницького III ступеня та князя Ярослава Мудрого V ступеня, ще у 1966 році отримав звання заслуженого працівника культури України.

Саме ця людина перетворила старовинне місто Переяслав-Хмельницький на справжній

осередок культури і духовності, скарбницю пам'яток історії нашої країни. Михайло Сікорський був фахівцем низки наук, необхідних для музейної справи. Його копітка щоденна праця довжиною у 60 років залишила у спадок нащадкам місто-музей, один із найвідоміших туристичних центрів України. Це його Храм, і в ньому він залишиться навіки.

Захоплений роботою, вчений так і не створив сім'ї, не мав дітей. А свої зарплату і пенсію часто витрачав на експонати для музеїв. Досить згадати лише такий факт: коли Михайло Іванович приїхав до Переяслава, довірений йому історичний музей нараховував лише 32 експонати — якісь пожовклі вирізки з газет та запилужені папірці. Нині ж етнографічний заповідник має майже 500 тисяч експонатів! Сікорський до останнього був сповнений планів: приміром, виношував ідею створення музеїв лісового господарства, історії українського народу, Київської Русі. Не судилося...

Розділяємо скорботу і біль рідних, друзів, колег — усіх, хто знав Михайла Сікорського і працював із ним. Це була щира, чуйна людина, яскрава та непересічна особистість, видатний науковець, громадський діяч. Саме такі люди завжди становили гордість свого міста і своєї країни. Поховано Михайла Сікорського як почесного громадянина Переяслава-Хмельницького на центральному кладовищі міста. Вічний спокій невтомному митцю, хранителю переяславських скарбів...